

נְשׂוּאִים מְאֻשְׂרִים

הצדיק מיכאל זי"א

breslevcity.co.il

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** ז"ע "א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויציא מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט
על מצבתו את ההבטחה
החזקה תרוקים ורווקות
והבטיח להיות מליץ יושר
לכל מי שיבוא אל קברו
ללמוד ולהתפלל

קונטרס

נשואים מאשרים

יתן עצות לבני הזוג איך יכולים לזכות לחיי נשואים מאשרים, ויחיו ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ותשרה השכינה בתוך ביתם.

בנוי ומיסד על פי דברי רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון בוצינא קדישא עלאה, אדוננו מורנו ורבנו רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו ועל פי דברי תלמידו, מורנו הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רו לא אניס ליה רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים, מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיר הקדש יבנאל תובב"א

קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

04-6721909

טלפון נוסף: **04-6656666**

ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א

קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

פרטי חשבון לתרומה/העברה:

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"
ניתן לתרום לעמותה באמצעות אפליקציית "ביט" לנייד מס' 055-9269726

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קונטרס

נְשׂוּאִים מְאֻשָּׁרִים

א.

אהובי, בני! אם אתה רוצה לחיות חיים טובים, חיים נעימים, ויהיו לך "נשואים מאושרים", עליך לקבל על עצמך מדת הסבלנות, כי אי אפשר לחיות עם אשה בלי לקנות לעצמו המדה היקרה הזו של סבלנות, כמו-כן אשה - אי אפשר לה לחיות עם בעל, בלי מדת הסבלנות. ולכן אם רוצים להצליח בחיים, ולזכות ל"נשואים מאושרים", ההכרח לקנות לעצמו מדה זו, אשר אין יפה הימנה. כי באמת החיים קשים לבלי נשא, אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואין אדם שלא יסבל ממתחים - זה מעצמו, שבגיל צעיר חטא, ובפרט בפגם הברית - הוצאת זרע לבטלה, שבזה עקר את מחו לגמרי, עד שנעשה עצבני, והוא תמיד ברציחה, וזה מפני שאין לו פרנסה, והעניות מעברת על דעתו ועל דעת קונו (ערוכין מא:), וזה ממשפחתו ומקורביו, וזה מהשכנים, וכדומה כל מיני צרות ויסורים ומרירות שעוברים על בני-אדם, וכלם סובלים ממתחים גדולים, ואין אדם שינצל מהם, ומזה אדם נעשה

רגזן וכעסן, עד שנעשים ופוחים בינו לבין אשתו. לכן, אהובי, בני! אם רצונך לזכות ל"נשואים מאשרים", ההכרח לך לקנות מדת הסבלנות. ואיך זוכים לזה? גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קנה): כשאדם מכניס בעצמו, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל זה אלקות, הינו: דומם, צומח, חי, מדבר, הם לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, כשתתברנה לך ידיעות אלו, תהיה הכי מאשר, ותוכלו לחיות באהבה ובאחוה, וזה הפתח ל"נשואים מאשרים"; כי עליך להבין את אשר אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן פ'), שעקר השלום כששני הפכים מתאחדים יחד, כי אם שניהם אוהזים אותו דבר, לא שיף שלום, הינו אתה אוהז במדת החסד והיא אוהזת במדת הגבורה עקר הדעת - כשמתחברים חסד עם גבורה, או גבורה עם חסד, אבל כששניהם חסד או שניהם גבורה, לא שיף לומר שזהו שלום. ולכן ראה, אהובי, בני! מה לפניך! אני יודע שיש לך כל מיני טענות ומענות על אשתך, וכן לה יש טענות עליך, אבל על שניכם להבין, שאין בונים כך בנין, ובפרט שמתפרצים זה על זה, ובפרט כשיש ילדים ומתפרצים בפניהם, אשר אז הילדים נעשים מפחדים ומפרעים. כי כשהבן או הבת שומעים איך האב מתפרץ על האם, או האם מתפרצת על האב, נכנסים בתוכם חרדות וחסשות וכו', וגדלים אחר-כך

בעלי מומים בנפשם ופראי אדם. לכן היה פקח, אם רצונך ב"נשואים מאשרים", ההכרח לקנות לעצמך מדת הסבלנות – להיות סבלן בחיים. כי אם בכל עסק מעסקי העולם הזה צריכים להתאזר בסבלנות, אחרת אין מצליחים, על אחת כמה וכמה בחיי הנשואים, צריכים להתאזר במדת הסבלנות, כי אחד מכעיס את זולתו, הבעל חושב דבר אחד, ומושך אל דבר אחד, והאשה חושבת דבר אחר ומושכת לדבר אחר, ואם-כן הכיצד ישתוו אי פעם בחיים? ! אבל אם שניהם מותרים זה לזה, על-ידי-זה זוכים ל"נשואים מאשרים".

בדרך כלל לאשה קשה לותר, כי היא באה מהעצם, כמו שכתוב (בראשית ב, כג): "עצם מעצמי", ועצם קשה מאד לשבור, כמו-כן אשה – קשה מאד לשנותה, ועל-כן במקום שתשנה את אשתך, ראה לשנות את גישתך לחיים, ואז תזכה ל"נשואים מאשרים"; כי עליך, אהובי, בני, ללמד את עצמך להיות ותרן, ולא להתפרץ עליה, אף שעושה כנגד רצונך, כי כך יהיה כל החיים, ואל תחשב שישתנה משהו. ועקר השלמות – כשמוותרים זה לזה. ובודאי אשה פקחית, מתנהגת גם-כן באופן הזה – ומותרת לבעלה, ואז גם-כן חיה חיים טובים, ויש לה "נשואים מאשרים"; כי זה טוב על שניכם. אבל אתה, אהובי, בני, היה פקח! ואז תראה אל איזה טוב תגיע בזה העולם. ואמרו חכמינו הקדושים (קהלת רבה, פרשה

ד': טובים השנים - איש ואשתו, מן האחד - זה לעצמו וזה לעצמו. עקר השלמות - כששניהם מאחדים יחד, ואחד מבין את זולתו, ואפלו אין לאחד מהם דעת, שהוא חבור ויחוד בין חסד לגבורה, הפקח ביותר הוא ותן ביותר וסבלן ביותר, וקונה לעצמו מדת הסבלנות, ונעשה בר דעת. ולכן ראה אתה להיות הפקח ביותר והסבלן ביותר. ואם לבעל אין שכל, אז האשה צריכה להיות ותרגית, ולהיות בעלת דעת ושכל, ואז היא תהפך דעת בעלה אליה. ובאמת כבר אמרו חכמינו הקדושים (נדה מה:): מלמד שנתן הקדוש-ברוך-הוא בינה יתרה לאשה יותר מבאיש; כי על-פי-רב לאשה יש יותר שכל מהבעל, ומי שיותר יותר לשני, וסבלן יותר כלפיו, מי שמבליג יותר, הוא מורה שיש בו רב שכל ודעת גבוהה יותר, כי כשמחברים חסד לגבורה, שזה השלום בין איש לאשה, אז מוכיחים שיש אצלם דעת יותר גדולה. ואומרים חכמינו הקדושים (נדרים מא:): דעת קניית - מה חסרת? ! דעת חסרת - מה קניית? ! אם יש לך דעת, יש לך הכל, ואם אין לך דעת, אין לך כלום. ולכן עקר הדעת - לחבר בין חסד לגבורה וגבורה לחסד, לעשות שלום בין איש לאשה, שזה השלום האמתי.

ולכן ראה, אהובי, בני, מה לפניך! אני יודע שקשה לך

מֵאֵד לְקַבֵּל דְּבָרֶי, כִּי מִגִּיל קִטְנוֹת אֵתָה כְּעֶסֶן, עַד שְׁנֹכְנִסְתָּ
 בְּעֶצְבִּים כְּרוֹצֵחַ מִמֶּשׁ, וּכְשֵׁאתָה מִגִּיעַ לְכָלֵל כְּעֵס, אֵתָה
 מֵאֵבֵד עֲשֵׁתוֹנוֹתֶיךָ, וְאִין בִּיכְלֶתְךָ לְשֵׁלֵט עַל עֲצָמְךָ, וְלִכְן אֵתָה
 סוֹבֵל סָבֵל גְּדוֹל כָּל-כָּךְ, אָבֵל אִם הֵייתָ עוֹקֵר מֵעֲצָמְךָ מֵדַת
 הַכְּעֵס וְהִרְצִיחָה, וְקוֹנָה לְעֲצָמְךָ מֵדַת הַסְּבִלְנוֹת, אִזְ הֵייתָ זוֹכָה
 לְ"נְשׂוּאִים מֵאֲשָׁרִים".

לִכְן אֲבַקְשֶׁךָ, אֶהוּבִי, בְּנִי! חֲבֵל עַל יְמֵי נְעוּרֶיךָ שֶׁהוֹלְכִים
 לְהֵבֵל וְלָרִיק, בְּמִקּוֹם לְהִסְתּוֹבֵב מִמְרָמֵר וּמְדַכָּא וּמְלֵא טְעָנוֹת
 עַל אֲשֵׁתְךָ, וְעַל חֲמִיךָ וְחִמוֹתְךָ, וְעַל כָּל הַמְשַׁפְּחָה, וּמְאוּמָה
 לֹא תִשָּׂא בְיָדֶיךָ, רְאֵה יוֹתֵר טוֹב לְבָרַח אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, תִּאֲמִין שְׂאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְתִרְגִּיל
 עֲצָמְךָ לִילֶךְ אֶל אֵיזָה בֵּית-כְּנֻסֵת, וְלִישֵׁב שָׁם, וְתַעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ
 שְׁעוֹר בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, בְּבֵלִי, יְרוּשְׁלָמִי, תּוֹסַפְתָּא,
 רַמְבַּ"ם טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ, מְדַרְשׁ רַבָּה וְתַנְחוּמָא, סְפָרֵי הַזֵּהָרָה
 וְהַתְּקוּנִים, סְפָרֵי חֲסִידוֹת וּמוֹסָר, וְאִז עוֹלָמְךָ תִּרְאֶה בְּחַיֶּיךָ.
 כִּי חֲבֵל לָךְ לְבָלוֹת אֶת הַיָּמִים הַטּוֹבִים שֶׁנָּתַן לָךְ הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא בְּמִרְיבוֹת וּבִכּוֹפּוּחִים עִם אֲשֵׁתְךָ וְהוֹרִיָּה, וּשְׂאֵר בְּנֵי
 הַמְשַׁפְּחָה, טוֹב יוֹתֵר לְתַחֵב רֵאשֶׁךָ בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְאִז
 תִּהְיֶה הַמְּאֲשֵׁר בְּיוֹתֵר בְּחַיִּים. וּמִכָּל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן אִם תִּזְכָּה
 לְהִרְגִיל עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ

אל רעהו והבן אל אביו, אין דבר גדול יותר מזה, כי על-ידי-
 זה תמשיך על עצמך אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך
 שמו. ואין זה קשה כל-כך, כי במקום לצעק ולצווח ולהוציא
 כעסך עליה, בכעס ורציחה, טוב יותר לילך במקום שאין
 שם בני-אדם, ולדבר ולשיח בינו לבין קונו, ולספר לפניו
 יתברך כל אשר מעיק לך ומצערך, ועל-ידי-זה תזכה למדה
 היקרה של סבלנות. ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא ורא א):
 אמר להם הקדוש-ברוך-הוא לישראל: הוו זהירים בתפלה
 שאין מדה אחרת יפה הימנה, והיא גדולה מכל הקרבנות,
 ואפלו אין אדם כדאי לענות בתפלתו ולעשות חסד עמו, כיון
 שמתפלל ומרבה בתחנונים, אני עושה חסד עמו. כי אין דבר
 חשוב יותר אצלו יתברך כתפלה והתבודדות. ואמר רבנו
 ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ק'), שכל הצדיקים הגדולים
 לא הגיעו למדרגתם הנפלאה, שהיו דבוקים בהקדוש-ברוך-
 הוא, ולא היו מסיחים דעת ממנו יתברך כרגע, אלא על-ידי
 תפלה והתבודדות, שהרגילו עצמם לדבר אליו יתברך, ואף
 שבתחלה היה להם קשה מאד, כפי שספר לנו רבנו ז"ל
 (שבחי-הר"ן), בשעה שהחל להתבודד להקדוש-ברוך-הוא
 בהיותו בצעירותו ממש, היה לו קשה מאד, עד שעל-פי רב
 חשב שהוא הולך להסתלק באמצע התפלה, עם כל זאת
 התחזק ביתר שאת וביתר עז לדבר אליו יתברך. ובאמת אמרו

חכמינו הקדושים (תענית ח.): אין תפלתו של אדם נשמעת, אלא אם-כן משים נפשו בכפו; אדם צריך להרגיל עצמו לדבר אליו יתברך במסירות נפש הכי עצומה, אף שישתלק באמצע התפלה. ואם תרגיל עצמך, אהובי בני, בזה, זה יקרה את עצבך, וכבר לא תהיה רגזן, ולא תוציא עצבך על אשתך. לזאת אם רצונך לזכות ל"נשואים מאשרים", תקנה לעצמך את המדה היקרה של סבלנות, ותהיה סבלן מאד בזה העולם, כי בכל פרט מפרטי הבריאה צריכים סבלנות, ומכל שכן בחיי הנשואין מכרחים שתהיה לו סבלנות, כי האשה קפדנית וצועקת וצוחת, כמאמרם ז"ל (תמורה טז): אשה, כיון שאין לה תבואה בתוך ביתה - מיד צועקת; כשאין פרנסה מצויה, היא מתפרצת על בעלה, ותולה את הקולר בצוארו, וכאלו הוא איזה מלאך, שיכול להביא לה שק מלא זהובים, ובמקום שהיא תשתף פעלה עמו ותבין אותו, תנחמו ותחזקו ותעודדו ותשמחו, עוד שופכת עליו קיתון של רותחין. וזו המדה המגנה ביותר שיש בה, שאין הפרנסה ברוח, ואין מה לאכל, ומתפרצת עליו ותולה האשמה בו. עם כל זאת, אהובי, בני! אני יודע שזה כואב לך, כי אתה רוצה להביא פרנסה, ואינך רוצה שאשתך וילדיך ימותו ברעב, אבל לעת עתה נגזר מלמעלה שיהיה לך צמצום ועניות, ונוסף על זאת, אשתך מתנפלת עליך ומשפילה ומבזה אותך

על כשלונותיה, עד שצור ומר לך מכל הכוונים, מחד גיסא – אין לך פרנסה, ואתה בחובות עצומים, והנושים רודפים אחריה ומתדפקים על דלתה, ומאידך גיסא – האשה ממרת חיה, עם כל זאת היה פקח, ותצית את רבנו ז"ל, שהחדיר בנו את הדעת הזו, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן רסד), שצריכים לכבד וליקר את אשתו. כי הרי האשה סובלת צער ויסורים גדולים מאד מאד מהילדים, צער העבור והלדה והגדול. ולכן צריכים לרחם עליה, ולא לשים לב לזה שצועקת וצורחת, אדרבה, בזה שתכבד אותה, תהיה לך פרנסה בשפע, כי כך אמרו (בבא מציעא נט.): אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו; תכבדו ותיקרו את נשותיכם, ועל-ידי-זה תתעשרו. ועל כלם – זכר את אשר אמרו חכמינו הקדושים (יבמות סג.): דיינו שמגדלות את בנינו, ומצילות אותנו מהחטא. היה פקח ותחיה עמה באהבה, ועל-ידי-זה תהיה הבנה הדדית ביניכם, ותנצל מחטאים. כי לא כדאי לחיות בזה העולם אפלו שעה אחת אם חוטאים, כי פגם הברית הורס בכל העולמות, ואם היו בני-אדם יודעים מה זה לפגם בפגם הברית אחד, היו מבקשים ממנו יתברך למות מאשר לחיות ולחטא, כי על-ידי פגם הברית עוקר עצמו מכל העולמות, ועושה חרבן בהם. ולכן אם הקדוש-ברוך-הוא נתן לך אשה, ראה להיות סבלן כלפיה, ואף שאני יודע שכואבת לך מאד מאד התנהגותה,

שאינה מתחשבת בך ובמצבך כלל, ולא אכפת לה שאתה סובל עניות ודחקות וכו', עם-כל-זאת היה פקח, אהובי, בני! אם רצונך לחיות "נשואים מאשרים", נא ונא היה סבלן ותסבל על הכל. וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן ו'), אשר עקר התשובה – לשמע בזיונו ולדם ולשתק; כי בזה שאתה מקבל עלבונות מאשתך, ונשפך דמך, עד שאתה חש שהנך יוצא מדעתך מרב צער, ואתה צועק: "רבנו ש' עולם, מה לא עשיתי בעבור האשה הזאת?! נתתי לה כסף, מסרתי נפשי שיהיה לה מכל טוב, והנה עתה כשאין לי וכו', היא מתפרצת עלי, ובודה שקרים כאלו אף פעם לא נתתי לה, ולא דאגתי בעבורה" וכו'. מה אמר לך, אהובי, בני! כך דרך נשים, בשעה שהולך בטוב, הן שמחות ומרצות, ובשעה שרע ומר להן, הן שוכחות את הטוב שנתנו להן. לכן אם רצונך לקבל את דברי, ולזכות להגיע אל "נשואים מאשרים", ההכרח לך לקנות לעצמך מדת הסבלנות, ואז עולמך תראה בחיך.

ב.

צריך שתדע, אהובי, בני! אשר טבע של האשה שנמשכת אחר הוריה, ואפלו כל החיים כשהייתה וינקה

סבלה מהם סבל ויסורים, מרירות ומכאובים, והשפילו אותה, הכו אותה עשו לה רעות הרבה, עם כל זאת היא תמיד תמשך אחר הוריה. ולכן אם רצונך לזכות ל"נשואין מאשרים", אף פעם אל תדבר על הוריה, ואף שעשו לך כל מיני עול שבעולם, היה נא פקח, ואל תספר את זאת לאשתך, כי ברגע שתתחיל לדבר על הוריה, אפלו שהיא מודעת לזה, ויודעת את גנותם ושחיתותם, ושגרמו לך עול וכו' וכו', עם כל זאת אינה רוצה לשמע שמדברים עליהם. ודבר זה עליך להחזיר בדעתך היטב. ואם תקבל דברי אלה - מוטב, ותזכה ל"נשואים מאשרים", אבל אם תהיה חכם בעיניך, ותרצה להיות צודק, תאמין לי, שלא יארך זמן רב, ותתגרש, רחמנא לצלן. ואף שאני יודע שמרים ורעים לך החיים, ואינך יכול לחיות כך, כי היא מארחת את הוריה בביתה, והם מקניטים ומשפילים אותך, עד שאתה חש, שהנך יוצא מפליך מרב צער ועגמת נפש, עם כל זאת אם רצונך לזכות ל"נשואים מאשרים", תקנה לעצמך מדת הסבלנות ותהיה ותן, ואל תדבר על הוריה בשום פנים ואפן, תן לזמן לעשות את שלו; כי אם אתה תברח אל הקדוש-ברוך-הוא, ותשפך נפשך אליו יתברך, ותספור לפניו את כל לבך, על-ידי-זה תקנה לעצמך את המדה היקרה של סבלנות, וכן תהיה ותן גדול, ואז עולמך תראה בחייה, וכל האויבים והשונאים שלך יתהפכו

לאוהבים. וכמאמרם ז"ל (בראשית רבה, פרשה נד) על הפסוק (משלי טז, ז): "ברצות הוי"ה דרכי איש, גם אויביו ישלם אתו" – זו אשתו; ולכן, היה פקח, אהובי, בני! ותצית אותי. ואף שאני יודע, שמרים חייך כלענה, אבל יהיה לך מר בהרבה כשתסתובב לבד בלי אשה. וכמאמרם ז"ל (יבמות סב): כל יהודי שאין לו אשה, שרוי בלא שמחה, בלא טובה, בלא חומה, בלא תורה, בלא שלום; ולכן ראה מה לפניך? מה לך הצרות הללו, שאתה גורם לעצמך כמו ידיך. אני יודע שאתה צודק, אבל בזה העולם לא מגיעים עם הצדק לשום מקום, רק אל השאול תחתית ומתחתיו. על-כן היה פקח ולא צודק, היה חכם ולא צודק! ועקר הפקחות והחכמה הוא לידע איך להראות פנים שוחקות לאשתו, לחמיו וחמותו, ולכל בני המשפחה, אף שבתוך לבך אינך יכול לסבל גדל העול שעשו לך, אבל אם תעשה מה שאני מבקש ממך – להיות ותרן, אז לא יארך זמן רב, ויתהפכו אליך, ויתחילו לאהב אותך, אף שלא נכנסו דברים אלו בלבך, מרב מרירות שיש בך, עם כל זאת עליך להיות חזק בזה. ועקר החזק מקבלים על-ידי תקף האמונה, שאדם צריך להיות חזק בהקדוש-ברוך-הוא, לידע ולהודיע ולהודע, שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ולהתבטל לפניו; כי עקר הבטול – להיות בטל ומבטל לאין סוף ברוך הוא, עד שלא

יראה לנגד עיניו שום בריה רק את הקדוש-ברוך-הוא. כי באמת הכל דמיון אחד גדול, שאדם חושב שיש איזו בריאה בלעדי הבורא יתברך שמו, וזה מה שהורס אותו לגמרי, ומכניסו בעצבים, ומביאו לידי כל מיני עברות וחטאים רעים ומרים, עד שבא אל כל הצרות שבעולם. ובפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רנ): כשאדם יודע שהכל בהשגחה ממנו יתברך, אז יכול לסבל אפלו את היסורים הקשים ביותר, אשר עוברים עליו בגופו, שכואב לו איזה אבר, ויסורים אלו הם יסורי תפת, כי נפרדת הנפש מהגוף, וכאבו עז לבלתי נשא, עם כל זאת בנקל לו לקבלם, כשיודע שהכל זה בהשגחה.

ולכן, אהובי, בני! ראה להיות פקח וחכם. כי באמת צריך בזה העולם רק קצת פקחות וחכמה, ואז תוכל לעבר את זה העולם בשלום. כי הרי "ימי שנותינו בהם שבעים שנה" (תהלים צ, י) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סא), שהשבעים שנה הם כרבע שעה; ערך לעצמה חשבון, כמה עבר כבר מהרבע שעה, וכמה נותר לה עוד?! כמה דקות נשארו?! ובשביל זה כדאי לה לריב עם אשתה ולהיות צודק, ותריבו השכם והערב, עד שתגיעו לידי הכאות, ויהיו לכם בושות מהשכנים ומהקרובים, והיא תברח לה, ותרוץ

ותרדף אחריה שתשוב?! הרגל עצמה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ואז תהיה המאשר ביותר! כי אין חיים מאשרים יותר מזה שאדם בורח אליו יתברך, ומשיח ומספר לפניו כל אשר עם לבבו. ולכן אם רצונך לזכות ל"נשואים מאשרים", תצית אותי, ותדבר בינך לבין קונך, ואף שזה יבוא לך קשה, כי לזכות לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, צריך להיות חדור אמונה חזקה, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סב): מי שיש לו אמונה ברוחה ומזככת, הוא ידבר תמיד אליו יתברך, אבל מי שנעדרת ממנו האמונה, לא ידבר כלל אליו יתברך, כי תפלה ואמונה תלויות זו בזו; כי אם אדם היה יודע שהקדוש-ברוך-הוא נמצא פה אתו ואצלו, ושוקד על שפתיו, תמיד היה מדבר אליו, ומחמת שנפגמה אצלו האמונה, על-כן אינו מדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, וממילא מחו ודעתו מבלבלים, ורב עם אשתו ומבלה ימיו במרירות דמרירות, וחי במחלקת וקטטות לרב. ולכן ראה מה לפניך! והיה חכם, ותרבה בלמוד התורה הקדושה, כי אין טוב אלא תורה, אשר ממשכת על האדם דעת ושכל וחקמה, כי התורה הקדושה היא חכמתו יתברך. ואמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין ט:): כל העוסק בתורה לשמה, משים שלום בפמליה של מעלה ופמליה של מטה; וכן כל העוסק בתורה לשמה, מקרב את הגאולה. על-כן ראה מה

לפניך! אם תצית אותי ותברח תמיד אל התורה הקדושה, אז אף פעם לא תגיע לידי ריב ומדון, ותהיה הכי מאשר בחיים; כי מי שמרגיל עצמו ללמד בכל יום תורה, איננו יכול לחיות בלעדיה, וכמאמרם ז"ל (בראשית רבה, פרשה צז, סימן ה'): מזה דגים הללו גדלים במים, כיון שיוֹרֶדֶת טְפָה אחת מלמעלה, מקבלים אותה בצמאון כמי שלא טעמו טעם מים מימיהם, כך ישראל גדלים במים – בתורה, כיון ששומעים דבר חדש מן התורה, מקבלין אותו בצמאון כמי שלא שמעו דבר תורה מימיהן; לכן, אהובי, בני! אם תרגיל עצמך ללמד כל-כך הרבה תורה ובתשוקה עצומה, אזי לא תגיע אף פעם לידי ריב עם אשתך, ומכל שכן עם משפחתה, עם הוריה ואחיה ואחיותיה. כי אתה כבר תהיה עסוק מאד, כי הנך לומד תורה, ואף שהם עושים דברים שמוציאים אותך מכליך מרב צער, אהובי, בני! היה חכם ופקח. אם רצונך להגיע ל"נשואים מאשרים", תהיה ותִרְן וסבִּלָן, ברח לך אל התורה הקדושה, אשר אין טוב אלא תורה. ונא ונא ראה לצית אותי, ולא תתחרט – לא בעולם הזה ולא בעולם הבא.

ג.

אהובי, בני! עליך לזכור, שהחיים אינם קלים כלל

ועקר. על כל אחד עוברים צרות ויסורים מרורים מאד, עד שנדמה לו כאלו זה סוף העולם, ובפרט אדם שמתחנן עם אשה שבאה מהורים קשים, הורים מפרעים, זה הורס את הבעל לגמרי. כי הבת מקבלת את הרע מההורים שלה, וקשה מאד להתמודד עם זה, עם כל זאת עליך לדעת, שרבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רסה), שלמעלה בשמים אתה ואשתך הייתם נשמה אחת, כיון שירדתם לזה העולם נשמתך ירדה דרך זוג הורים אחד, ונשמתה ירדה דרך זוג הורים אחרים. ואחר-כך כשמוצאים זה את זה, אזי מתאחדים חזרה יחד. ועליך להבין, כי התחנת עם אשתך שהיא חלק מנשמתך, אבל לא התחנת עם הוריה, וכך היא לא התחנתה עם הוריה. ולכן אם רצונך אתה ואשתך לחיות "נשואים מאשרים", אל תערכו בחיי נשואיכם את ההורים, יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה, אף פעם אל תדבר על הורי אשתך, ואשתך אף פעם לא תדבר על הוריה, ואז תזכו ל"נשואים מאשרים". ואף שלאשתך יש טענות צודקות נגד הוריה, ובפרט נגד אמה, אשר חכמינו הקדושים אמרו (יבמות קיז): כלה וחמותה אינן משתוות בשום פנים ואופן, תמיד יהיו טענות לאמה על אשתך, וזה טבע הבריא, כי היא חושבת שאשתך גזלה את בנה, אבל אם תהיה פקחית, אף פעם לא תדבר עליה. וכמו-כן אתה היה פקח, ואל תדבר על חמיך

וכו', הִיָּה חֶכֶם, וְתִרְאֶה פָּנִים כְּאֵלוֹ אֶתָּה אוֹהֵבוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה
 תִּחְסַף הַרְבֵּה צֶעֶר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ. וְאֵל תִּחְשַׁב, אֶהוּבִי, בְּנִי, שְׂזֵה
 דְּבַר קָל, וּבִפְרֹט שְׁחֲמִיף עֲשֵׂה לָךְ עוֹל רַב, גִּזַּל כָּל כִּסְפֶיךָ,
 וְהִלֵּךְ עִמָּךְ בְּעֶרְמָה, בְּזֵה וְהִשְׁפִּילְךָ בְּרַבִּים, עִם-כָּל-זֹאת אִם
 רְצוֹנְךָ לְהִשָּׂאֵר עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְלִזְכוּת ל"נִשְׂוֹאִים מְאֻשְׂרִים",
 תִּשְׁמַע בְּקוֹלִי וְתִצִּית לִי; אֲבָל אִם תִּרְצֶה לְהִיּוֹת חֶכֶם בְּעֵינֶיךָ,
 לְבִסּוּף הַכֹּל יִתְפָּרֵק. לָכֵן רְאֵה מַה לְּפָנֶיךָ, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁקִשָּׁה לָךְ
 מְאֹד לְקַבֵּל דְּבָרִי, כִּי מְרַב צֶעֶר וְיִסּוּרִים שֵׁישׁ לָךְ, אֶתָּה חָשׁ
 שְׁהִנָּךְ רוּצָה לְסַלֵּק אֶת חֲמִיף לְגַמְרִי, וְכֵן אֲשֶׁתְּךָ מְרַב עֲצָבִים
 שֵׁישׁ לָהּ עַל חֲמוּתָהּ, הִיא מוֹכֶנֶה לְבִלְעָה חַיִּים וְכוּ', עִם כָּל
 זֹאת אִם רְצוֹנְכֶם לְחִיוֹת "חַיִּים מְאֻשְׂרִים", עֲלִיכֶם לְשַׁכַּח
 מִהֵהוּרִים, וְלֹא לְעַרְבֶם בְּחַיֵּי נִשְׂוֹאִיכֶם, וְאִז תִּחְיוּ חַיִּים עֲרָבִים
 וְנִעְיָמִים. וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁיְהִיָּה קִשָּׁה לָךְ מְאֹד לְקַבֵּל דְּבַר זֶה, כִּי
 יֵשׁ טֹבַע בְּאָדָם, שְׁצָרִיף לְנִצָּחַת, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן,
 חֵלֶק א', סִימָן עה), אֲשֶׁר כָּל זֶה בְּאֵמַת הַדָּמִים שְׁלֹא עָבְדוּ בָהֶם
 אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא, בַּר מִיָּנֵן, עַל-יְדֵי-
 זֶה מְעַרְבֵת אֶת דָּמָיו, וְהֵם בּוֹעֲרִים בּוֹ, וְרוּצָה לְרְאוֹת נִקְמָה וְכוּ',
 אֲבָל אִם מוֹגִיל עֲצָמוֹ וּמְדַבֵּר הַרְבֵּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 וְצוּעֵק וְזוּעֵק יָמִים וְשָׁבוּעוֹת, חֲדָשִׁים וְשָׁנִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
 וְכֵן לומֵד תּוֹרָה בְּהַתְמָדָה גְּדוּלָה, עַל-יְדֵי-זֶה מְזַכֵּף דָּמָיו,
 עַד שְׂזוּכָה לִישׁוּב הַדַּעַת אֲמִתִּי וּמוֹתֵר, וְחַי חַיִּים מְאֻשְׂרִים,

והוא תמיד באהבה עם אשתו ועם כל המשפחה, ומוחל על עלבונו, ואין עוד מאשר יותר ממנו.

ולכן ראה, אהובי, בני, מה לפניך! זו הבחירה – אם תקבל את דברי, הרי יהיו לך "נשואים מאשרים", ואם תהיה חכם בעיניך, ולא תרצה לקבל את דברי, אלא תמיד תחזר עם הטענה הישנה שלך: "אבל הם אנשים רעים, הם רמו אותי, התנכלו אלי, גרמו לי עול, בזו וחרפו אותי", וכדומה. כל אשר עשו לך בחיים, אתה נזכר, ואינך יכול למחל להם. ההכרח לי לומר לך, שלא תזכה ל"נשואים מאשרים", לדאבוני הרב. לכן אבקש ואתחנן לפניך, היה פקח וחכם, ואף שאתה עכשו ממרמר כל-כך מרב צרות ויסורים שעוברים עליך, עד שנסכסם בדעתך להתגרש ולחיות חיי גיהנום, כל זה אתה מדבר מרב עצבים, כי אם תרגע תתחרט על אשר נתגרשת. ובפרט כשיש לך ילדים, ולא תוכל לראותם, איזה צער ועגמת נפש יהיה לך, ואל יסיתו אותך חברים, כי יש דין וכו', ובודאי יחיבו אותה להראות לך את הילדים, ותוכל לבקדם, אל תאמר זאת, אהובי, בני! כי לצערנו הרב, היום בלם משחתים, ויילכו לטובת אשתך ולא לטובתך. אין היום צדק וישר, ואל יפתוך אנשים, כאלו יש דין, ויילכו לטובתך, הכל שקר וכזב, הכל משחד, רחמנא לצלן, ואף אחד לא

יבוא לעזרָךְ, אָפְלוּ הַחֲבָרִים הַטּוֹבִים בְּיוֹתֵר שְׁלָךְ – יִקְבְּרוּ אוֹתָךְ. וְלִכֵּן יוֹתֵר טוֹב לִהְיוֹת נְכוּן וּפְקֻחַ בְּהַתְחַלָּה, וְלִהְיוֹת חָכֵם הַרוֹאֶה אֶת הַנּוֹלָד (תְּמִיד ל.ב.), מֵאֲשֶׁר לְהַתְדַּיֵּן אַחֲר־כֵּךְ בְּבִתִּי דִין, אֲשֶׁר אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת קלב): תִּנְיָא רַבִּי יוֹסִי בֶּן אֱלִישֶׁע אוֹמֵר, אִם רְאִיתָ דוֹר שְׁצָרוֹת רַבּוֹת בְּאוֹת עָלְיוֹ, צֵא וּבִדַק בְּדֵינֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁכָל פְּרַעְנוֹת שְׂבָא לְעוֹלָם, לֹא בָּאָה אֶלָּא בְּשִׁבִיל דֵּינֵי יִשְׂרָאֵל. וְלִכֵּן לָמָּה לָךְ לְהַתְדַּיֵּן בְּבִתִּי דֵּינִים, שֶׁהֵם יִסְחָבוּךָ בְּלֶךְ וְשׁוֹב, וְיִתְנַהֲגוּ עִמָּךְ בְּרַשְׁעוֹת הַכִּי גְדוֹלָה, הֲיֵה חָכֵם וּפְקֻחַ וְאֵל תִּגִּיעַ לָזֶה, תִּקְנֶה לְעֲצֻמָּךְ מִדַּת הַסַּבְלָנוֹת, וְתִהְיֶה וְתִרְן, וְאִז תִּצְלִיחַ בְּחַיֵּי הַנְּשׂוֹאִין, וְתִזְכֶּה בְּיַחַד עִם אֲשֶׁתְךָ לְהִגִּיעַ לְ"נְשׂוֹאִים מֵאֲשָׁרִים". וְאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁכָל מֵה שֶׁדִּבַּרְתִּי עִמָּךְ עֵתָה, קָשָׁה לָךְ לָקִים מְאֹד מְאֹד, כִּי הַטֹּבֵעַ שְׁלָךְ לִהְיוֹת עֲצָבָנִי וְכַעֲסֵן וְצוֹדֵק, וְלִהְתַּפָּרֵעַ, עִם כָּל זֹאת חָמַל עַל נַפְשֶׁךָ, וּבָרַח לָךְ אֱלֹהֵי יִתְבָּרָךְ, וְתִצְעַק אֵלָיו בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת, שְׁתִּזְכֶּה לְזִכּוֹךְ וְלִטְהָרַת הַמַּחֲזִין, וְאִז תִּהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ, וְעוֹלָמְךָ תִּרְאֶה בְּחַיִּיךָ. אֲשָׁרֵי מִי שֶׁמְכַנְּסֵי דְבוּרִים אֵלָיו בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים בְּזֶה וּבְכַּף לְנִצָּחַ נְצָחִים.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תְּקוּן הַכֶּלֶי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת הַחֻטָּאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וְלִהְצִלָּה בְּכָל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיאֵמָרָם בְּכָל יוֹם

יְסֻדוֹ, תְּקִנּוּ, גְלוּ וְצוּה לְפִרְסָמוֹ לְכָל יִשְׂרָאֵל,
רְבִנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוֹן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרְבִנּוּ

רְבִי נַחֲמָן מְבָרְסָלָב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יָדֵי

חֲסִידֵי בְּרִסְלָב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתו בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני אתה טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי כם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף נסביהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפחה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

לב * לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: ב אשרי אדם לא יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיה: ג כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום: ד כי יומם וליילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קין סלה: ה חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: ז אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: ח אשכילך ואורך בדרךך זו תלך איעצה עליך עיני: ט אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו

א. אחר "אתה סתר לי" - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

כג

בלום בל קרב אליך: י רבים מכאובים לרשע והבוטח ביי חסד יסוכנו: יא
שמחו ביי וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

מא * למנצח מזמור לדוד: ב אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו
** ג יי ישמרהו ויחיהו ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו: ד יי יסעדנו
על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: ה אני אמרתי יי חנני רפאה נפשי כי
חטאתי לך: ו אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: ז ואם בא לראות
שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר: ח יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי
יחשבו רעה לי: ט דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: י גם איש
שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: יא ואתה יי חנני והקימני
ואשלמה להם: יב בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא ירע איבי עלי: יג ואני
בתמי תמכת בי ותצייבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד
העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי
תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני
אלהים: ד היתה לי דמעותי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך:
ה אלה אצוקה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדם עד בית אלהים בקול
רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי
עוד אודנו ישועות פניו: ז אלוהי עלי נפשי תשתוחח על כן אצוקך מארץ ירדן
וחרמנים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריך כל משכריך וגליך
עלי עברו: ט יומם יצאה יי חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי: י אומרה
לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי
תרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה
תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית
להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און
ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארבו לנפשי גורו עלי עזים לא פשעי

תקון הפללי

וְלֹא חָטָאתִי יי' ה' בְּלִי עוֹן וְיִרְצוֹן וְיִכּוֹנְנוּ עוֹרָה לְקִרְאתִי וְרָאָה: ו' וְאַתָּה יי'
 אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיִצָּה לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם אֶל תַּחַן כָּל בְּגֵדֵי אֹן
 סֵלָה: ז' יְשׁוּבוּ לְעָרְב וְיָהֲמוּ כְּכֹלֵב וְיִסּוּבְכוּ עִיר: ח' הִנֵּה יִבְיַעוֹן בְּפִיהֶם חֲבֻבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שָׁמַע: ט' וְאַתָּה יי' תִּשְׁחַק לָמוּ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י' עֲזוּ אֲלֵיךָ
 אֲשַׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא' אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדְּמֵנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשׂוֹרֵי: יב'
 אֶל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עָמִי הַנִּיַּעְמוּ בְּחִילֶךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדוֹנָי: יג' חֲטָאת
 פִּימוּ דַבֵּר שִׁפְתֵימוּ וְיִלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלָה וּמִפִּכַחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד' כִּלְהָ בַחֲמָה כִּלְהָ
 וְאִנְמוּ וְיִדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו' וְיִשׁוּבוּ לְעָרְב
 יָהֲמוּ כְּכֹלֵב וְיִסּוּבְכוּ עִיר: טז' הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאַכֹּל אִם לֹא יִשְׁבַּעוּ וְיִלְיִנוּ: יז' וְאִנִּי
 אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאֶרְנֶן לְבַקֵּר חֲסִדֶךָ כִּי הֵייתָ מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח' עֲזֵי אֲלֵיךָ
 אֲזַמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א' לִמְנַצַּח עַל יְדוּתוֹן לְאַסֵּף מְזֻמּוֹר: ב' קוּלִי-אֶל אֱלֹהִים וְאַצְעֻקָה קוּלִי
 אֶל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג' בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדִי לִלְוֶה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג
 מֵאֲנָה הַנֶּחֱס נִפְשִׁי: ד' אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה וְתִתַּעֲטֹף רוּחִי סֵלָה: ה'
 אַחֲזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו' חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקְדָּם שְׁנוֹת עוֹלָמִים:
 ז' אֲזַכְּרָה נִגְיַנְתִּי בְּלִילָה עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה וְיִחַפֵּשׁ רוּחִי: ח' הַלְעוֹלָמִים יִנַּח אֲדַנִּי
 וְלֹא יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד: ט' הָאֶפֶס לְנַצַּח חֲסִדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדֹר וָדֹר: י' הִשְׁכַּח חֲנוּת
 אֶל אִם קָפֵץ בְּאֵף רַחֲמֵי סֵלָה: יא' וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא שְׁנוֹת יָמַי עֲלִיּוֹן: יב' אֲזַכְּרֹךְ
 מֵעַלְלֵי יָהּ כִּי אֲזַכְּרָה מִקְדָּם פְּלֶאֶף: יג' וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
 יד' אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכֶךָ מִי אֶל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו' אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדַעְתָּ
 בְּעַמִּים עֲזָךְ: טז' גְּאֻלַּת בְּזוֹרַע עֲמָךְ בְּנֵי יַעֲקֹב וְיוֹסֵף סֵלָה: יז' רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים
 רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ תִהְמוּת: יח' זָרְמוּ מִיָּם עֲבוֹת קוּל נִתְנָנוּ שְׁחָקִים אֵף
 חֲצִצְיָה יִתְהַלְכוּ: יט' קוּל רַעֲמָךְ בְּגִלְגַּל הָאִירוֹ בְּרָקִים תִּבֵּל רִגְזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ:
 כ' בְּיָם דְּרָכֶךָ וּשְׁבִילֶךָ בְּמִים רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כא' נַחֲיֵת כְּצֹאן עֲמָךְ בִּיד
 מִשָּׁה וְאֶהְרֶן:

תקון הפללי

כה

צ א תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב
בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש
עד דכא ותאמר שובו בני אדם: ד כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציץ
וחלף לערב ימולל ויבש: ז כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונתינו
לנגדך עלמנו למאור פניך: ט כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה:
י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון
כי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו פן
הודע ונבא ללב חכמה: יג שובה יי עד מתי והנחם על עבדיך: יד שבענו בבקר
חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה:
טז יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם: יז ויהי נעם אדוני אלהינו עלינו
ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה א הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו
שיחו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי
ועזו בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתי ומשפטי פיו: ו זרע
אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו: ח זכר
לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: ט אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק:
י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יא לאמר לך אתן את ארץ כנען
חבל נחלתכם: יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: יג ויתהלכו מגוי אל גוי
מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים: טו אל
תגעו במשיחי ולבאי אל תרעו: טז ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר:
יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו בככל רגלו ברזל באה נפשו: יט
עד עת בא דברו אמרת יי צרפתהו: כ שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו:
כא שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם:
כג ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר את עמו מאד ויעצמהו
מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: כו שלח משה עבדו אהרן

תקון הפללי

אשר בחר בו: כו שמו כם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: כח שלח חשך ויחשך ולא מרו את דברו: כט הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם: ל שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם: לא אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: לב נתן גשמייהם בחד אש להבות בארצם: לג ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: לד אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר: לה ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: לו ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: לז ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל: לח שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם: לט פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: מ שאל ויבא שלו ולחם שמים ישיביעם: מא פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר: מב כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו: מג ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים וירשו: מה בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה:

קלז א על נהרות בכל שם ישכנו גם ככינו בזכרנו את ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בה: ח בת בכל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי שיאחו ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו בגבורותיו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב: ה הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרופעה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

הקונטרס הבא יכול להיות לזכותך

תרומה שכולה קודש!

באפשרותך להקדיש את ההדפסה
הבאה להצלחה, לפרנסה, לעילוי נשמת,
למציאת זיווג ולכל בקשה לישועה

התקשרו: 04-6656666

זקוק לישועה?
רוצה לשמח עניים ביום החתונה?
זקוק לזיווג, פרנסה, זרע של קיימא,
שלום בית, נחת מהילדים?

בזכות ההשתתפות
במצווה הגדולה של
בית התבשיל "אהל אברהם"!

72x12 ש"ח

50x12 ש"ח

פרנס שבוע

פרנס יום

"אין עוד חסד גדול יותר מהאכלת
רעבים ועל ידי זה הקב"ה יעזור
שתראו ניסים וישועות"
מכתב מהצדיק מיבנאל

101x12 ש"ח

פרנס חודש

התקשרו עכשיו: 04-6656666

קנו לכם זכויות במפעל חייו של הצדיק זיע"א!

מאות סועדים ביום

בוקר צהריים וערב

ללא מטרות רווח

מזה שנים רבות שעמותת "ישמח צדיק" מפעילה את מפעל החסד הגדול בצפון בית התבשיל "אהל אברהם" שייסדו כ"ק מוהרא"ש זיע"א הצדיק מיבנאל, הפועל ביבנאל בשעות הבוקר, צהריים וערב. והכל חינם אין כסף!

אנו מזמינים אתכם לבוא ולראות בעצמכם את המפעל המדהים!

04-6656666

מוקד אחד לכל הישועות

04-6656666

זיווג, פרנסה, הצלחה,
זרע בר קיימא, רפואה שלמה,
שלום בית, חיזוק, הדרכה, שמחה...

שאלות ותשובות של הצדיק \ חדשות ועדכונים
אמונה \ שמחה \ התחזקות \ ביטחון \ עצות וישועות

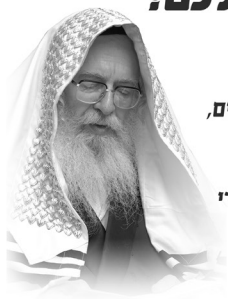
סרקו את הקוד והיכנסו לאתר ברסלב סיטי breslevcity.co.il

קרון הדפסה "היכל הקודש" למען זיכוי הרבים!

**תבחרו איזה ספר אתם רוצים לזכות את הרבים
ונכר ההדפסה מתחילה!
אנחנו דואגים להדפסה והפצה
והזכות כולה עומדת לכם!**

כבוד קדושת הצדיק מיבנאל זצוק"ל הבטיח:

"כל מי שצריך איזו ישועה יהיה מה שיהיה וכו' זיווג, או בנים,
או בריאות וכו' וכו', וידפיס ספר אחד או ישתתף בהדפסת
הספר, יראה ישועה בלי שום ספק".

"אשרי מי שעוזר להדפיס את הספרים האלו, ואשרי ואשרי
מי שעוזר להפיצם, כי אין מספיק שכר לשלם עבור זה, כי
הספרים האלו מחיים את כל הנפשות ההוגים בהם".

התקשרו: 04-6656666, 04-6721909

תפילת הדרך

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתולכנו ותצעידנו לשלום. ותסמכנו לשלום. ותדריכנו לשלום. ותגיענו למחוז הפצנו לחיים ולשמחה ולשלום (אם דעתו לחזור מיד אומר: ותחזירנו לשלום) ותצילנו מפף כל אויב ואורב ולסטים וחיות רעות בדרך, ומפל מיני פרעניות המתרגשות לבוא לעולם ותשלח ברכה בכל מעשה ידינו, ותתננו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל ראינו ותשמע קול תחנונינו. כי אל

שומע תפלה ותחנון אתה: ברוך אתה יי שומע תפלה:

כ"י מלאכי'ו יצנ'ה ל'ף לשמרך בכל דרכיך:

ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם (ר"ת רפאל אוריאל מיכאל) מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים:

בשם יי אלהי ישראל. מימיני מיכאל. ומשמאלי גבריאל, ומלפני אוריאל, ומאחורי רפאל, ועל ראשי שכנית אל:

על הדרך אפשר לפעול ישועות!

תורמים להבטחתו האדירה של הצדיק

ורואים ישועות מעל לגדר הטבע.

הצדיק מיבנאל הבטיח שמי שיתרום להדפסת

ספר אשר בנחל יראה ישועות מחוץ לדרך הטבע.

להשתתפות חייגו 04-6656666

הבטיח כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בפה מלא:

**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה
מהשם יתברך ומי שישא אותו
יהיה שמור מכל דבר רע"**

"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידנו 'לא תקום צרה פעמיים' בזאת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינוק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישפיע עליו שפע ברכה והצלחה ושמידה גדולה מאד"

מתוך וידאו מצולם של כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר "ברסלב סיטי" בכתובת:

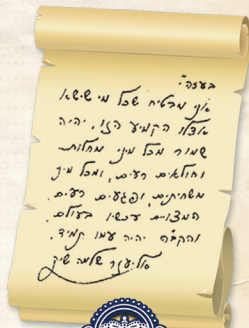
www.breslevcity.co.il הקמיע

**המקורי
זהרה
מזויפים**

**להזמנת הקמיע
התקשרו עכשיו**

**04-6721909
04-6656666**

מי לא צריך ישועה!?

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"

יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלח, לזר, רמב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666